

Městskému soudu v Praze
úsek správního soudnictví
pracoviště Hybernská
E-mail: podatelna@msoud.pha.justice.cz

v Praze dne 22. března 2018

Žalobce: **Kverulant.org o.p.s.**
IČ: 28925165
se sídlem Praha 10, Pražská 1148, PSČ 10200
zastoupený Ing. Vojtěchem Razimou, ředitelem

Žalovaný: **Ministerstvo financí**
se sídlem Praha 1, Malá Strana, Letenská 525/15

Žaloba proti rozhodnutí Ministryně financí ze dne 20.2.2018, č.j. MF-149/2018/10-8, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Ministerstva financí ČR, Odboru 10 – Kanceláře ministra ze dne 11. ledna 2018, č.j. MF-149/2018/10-5-Roz o částečném odmítnutí poskytnutí informací požadovaných v režimu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Přílohy:

- rozhodnutí Ministerstva financí ČR, Odboru 10 – Kanceláře ministra ze dne 11. ledna 2018, č.j. MF-149/2018/10-5-Roz
- rozhodnutí Ministryně financí ze dne 20.2.2018, č.j. MF-149/2018/10-8
- komunikace mezi žalovaným a MSZ v rámci zajišťování stanoviska MSZ

Soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč bude uhrazen na výzvu soudu

I. Úvod

1. Dne 29. prosince 2017 se žalobce obrátil na zde žalované Ministerstvo financí jako na povinný subjekt dle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „Zákon“ nebo „InfZák“), a to s žádostí o poskytnutí „kopie zprávy Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF), která se věnuje vyšetřování dotací pro ranč Čapí hnízdo.“

2. V odpověď na tuto žádost se žalobci dostalo rozhodnutí žalovaného, kterým byla jeho žádost částečně odmítnuta (viz příložené rozhodnutí Ministerstva financí ČR, Odboru 10 – Kanceláře ministra ze dne 11. ledna 2018, č.j. MF-149/2018/10-5-Roz - dále též „prvostupňové rozhodnutí“). Toto částečné odmítnutí fakticky spočívalo v tom, že bylo žalobci odepřeno poskytnutí celé Závěrečné zprávy (včetně všech jejích příloh), **s výjimkou části samostatného dokumentu označeného jako „Doporučení k přijetí dalších kroků v návaznosti na vyšetřování OLAF“ (dále jen „Doporučení“)**, které žalovaný považuje za součást Závěrečné zprávy.
3. Žalobce si proti tomuto způsobu vyřízení žádosti podal včasný opravný prostředek, který však žalovaný jako nedůvodný rozhodnutím Ministrýně financí ze dne 20.2.2018, č.j. MF-149/2018/10-8 (dále též „druhostupňové rozhodnutí“), zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
4. Žalobce je přesvědčen, že obě v této věci dosud vydaná rozhodnutí jsou nezákonná a jako taková zkracují žalobce na jeho právech, a proto proti těmto rozhodnutím – formálně tedy pouze proti druhostupňovému rozhodnutí (ovšem s návrhem na zrušení též rozhodnutí prvostupňového) – podává postupem podle ust. § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění, tuto

žalobu proti rozhodnutí správního orgánu,

kterou odůvodňuje takto:

II.

Specifikace žalobních bodů

5. Žalobce předně uvádí, že **přínejmenším ve vztahu ke zbývajícím, žalobci dosud neposkytnuté části Doporučení** – coby samostatného dokumentu, byť žalovaným považovaného za součást Závěrečné zprávy – **nejsou důvody, pro které žalovaný odmítl žalobci poskytnout Závěrečnou zprávu, ani zčásti použitelné**. Ba co víc, **žalovaný se možností poskytnutí této zbývajícím části, a tudíž ani použitelností těchto důvodů věcně vůbec nezabýval**.
6. Dále, co se týká Závěrečné zprávy jako takové, resp. rozhodnutí žalovaného tento dokument jako celek (včetně všech příloh) k žádosti žalobce neposkytnout, trvá žalobce na svém závěru, že **žalovaný povinný test proporcionality provedl zcela nedostatečně** (pokud jej z materiálního hlediska provedl vůbec).
7. Z hlediska charakteru obou právě vytýkaných vad předchozího správního rozhodování je nutno považovat napadené rozhodnutí za **nepřezkoumatelné**.
8. Pro případ, že by se správní soud s tímto žalobcovým hodnocením neztotožnil, předkládá žalobce níže **dostatek argumentů pro závěr o „prosté“ nezákonnosti napadeného rozhodnutí**, kterou tímto rovněž z opatrnosti namítá.

III.

Postup žalovaného při vyřizování žádosti žalobce, se zaměřením na způsob výběru poskytnuté části Doporučení

9. Hned na úvod je nutné připomenout a zdůraznit, že žalovaný **jako orgán jediný a výsostně příslušný k rozhodování o žádosti žalobce, k vlastnímu posouzení její oprávněnosti nikdy nepřistoupil**.

10. Obě dosud vydaná rozhodnutí jsou totiž pouze souborem citací příslušných ustanovení Zákona, dále části judikatury a především závěrů Městského státního zastupitelství v Praze.
11. U role tohoto orgánu (dále jen „MSZ“) je třeba se na chvíli zastavit, a to pro úplné a správné pochopení žalobní argumentace.
12. Žalovaný - jak sám v napadeném rozhodnutí vysvětluje - se na MSZ jako na orgán dozoru nad vyšetřováním kauzy Čapí hnízdo obrátil, resp. opakovaně obracel s žádostí o *posouzení, zda by případným poskytnutím Závěrečné zprávy nedošlo k maření probíhajícího trestního řízení*, a to pouze **z důvodu nejvyšší procesní opatrnosti**, tedy **nikoli proto, že by takový postup vyplýval ze Zákona či jiných pro žalovaného závazných právních předpisů**.
13. Aniž by žalobce takovýto postup *apriori* zpochybňoval či jeho správnost jinak právně hodnotil, vytýká žalovanému v první řadě to, že nebyl v této komunikaci, resp. při využití závěrů ze strany MSZ vyslovených náležitě **důsledný**.
14. Především jde o to, že pokud žalovaný vlastní posouzení oprávněnosti požadavku žalobce na poskytnutí Závěrečné zprávy neprovedl, když zcela vyšel z doporučení MSZ, pak **měl vyžadovat a trvat na provedení této analýzy** (možnosti maření probíhajícího vyšetřování, pokud by byla Závěrečná zpráva poskytnuta) **v její úplnosti, zejména pak ve vztahu ke všem částem Závěrečné zprávy, celý text Doporučení nevyjímaje**.
15. To znamená, že pokud žalovaný sám sebe považoval za nedostatečně kompetentní k posouzení otázky potenciálního zásahu do průběhu trestního řízení (v případě poskytnutí Závěrečné zprávy), pak se zřejmě mohl obrátit na MSZ s žádostí o součinnost, **měl tak však učinit způsobem nevyvolávajícím pochybnosti o jeho nestrannosti v této věci a především pak náležitým výkonu služby veřejnosti** (zde prostřednictvím poskytnutí **maximálně možného** množství informací z výstupů Závěrečné zprávy, včetně všech jejích součástí).
16. Při vědomí skutečnosti, že žalovanému doručené výstupy z šetření OLAF sestávaly ze Závěrečné zprávy, jejích příloh a Doporučení, přičemž sám žalovaný považoval všechny tyto dokumenty za součást celku v komunikaci s MSZ označovaného jako Závěrečná zpráva, měla být žádost o součinnost MSZ formulována od začátku takto:

„Může poskytnutím Závěrečné zprávy dojít k ohrožení účelu trestního řízení, případně z jakých konkrétních důvodů?“

„Dopadají tyto důvody na Závěrečnou zprávu jako celek či pouze na její části a pokud dopadají na její části, prosíme o konkretizaci těch částí, které je možno v souladu s InfZák poskytnout?“
17. Přesně takto přitom byly oba dotazy žalovaným formulovány, **ovšem až v opakované žádosti žalovaného adresované MSZ dne 22.1.2018, tedy až v době po vydání prvostupňového rozhodnutí**.
18. **Předtím však žalovaný takto logicky nepostupoval**. Jak žalobce při nahlížení do spisu dne 28.2.2018 zjistil, probíhala komunikace mezi žalovaným a MSZ následovně:
 - dne 2.1.2018 v čase 10:01 odeslaném e-mailu žalovaný nejprve uvádí, že: *„... byla doručena závěrečná zpráva OLAF (zde se bezpochyby jedná o „Závěrečnou zprávu“ vč. příloh, jak je tento samostatný dokument definován výše v této žalobě) a související doporučení (zde se bezpochyby jedná o „Doporučení“, jak je tento samostatný dokument definován výše v této žalobě) a žalovaný by se chtěl dotázat, zda případným zveřejněním této zprávy ze strany MF nedojde k maření probíhajícího trestního řízení.“*;

- tentýž den v čase 14:17 přichází odpověď MSZ, v níže se uvádí: „... přestože se domnívám, že po vás nemohu přímo požadovat, aby z vaší strany nedošlo k uveřejnění této zprávy, je zřejmé, že citovaný důvod – probíhající trestní řízení – svědčí i v případě žádostí podávaných u Ministerstva Financí ČR a je zcela legitimní, aby tyto žádosti byly s odkazem na stejné ustanovení rovněž odmítány.“;
- konečně v čase 15:28 se žalovaný obrátil na MSZ ještě jednou (v rámci právní jistoty – jak se uvádí na str. 4 prvostupňového rozhodnutí), a to s dotazem, **zda je možno poskytnout část Doporučení, kterou si sám žalovaný z jeho celého textu (viz dále) – dle přesvědčení žalobce – zcela účelově vybral a v této žádosti adresované MSZ odcitoval**; tento svůj požadavek na zveřejnění právě této části žalovaný mj. obhajoval tím, že se v zásadě jedná o mediálně známé informace, takže by nemělo k ohrožení účelu trestního řízení dojít (z tohoto pohledu stojí jistě za pozornost fakt, že obdobně použitý argument ze strany žalobce o mediální známosti ostatních informací požadovaných ke zveřejnění, zůstal ze strany žalovaného zcela oslyšen, resp. mu žalovaný nepřisuzoval žádnou právní relevanci);
- Nato se dostalo žalovanému v čase 15:34 odpovědi, že: „Informaci v rozsahu, který navrhuje, lze podle mého názoru bez problému poskytnout, neboť jejím obsahem nemůže dojít k ohrožení účelu trestního řízení.“

19. Z takto připomenutého průběhu komunikace lze ve spojení o obsahem zejména prvostupňového rozhodnutí dojít pouze k jedinému možnému závěru, že na rozdíl od obsahu Závěrečné zprávy **panovaly ve vztahu k Doporučení důvodné pochybnosti ohledně toho, zda se přání MSZ informace žadatelům neposkytovat vztahovalo právě i na text Doporučení či nikoli.**
20. **Namísto toho, aby žalovaný veškeré tyto pochybnosti rozptýlil tím, že by se MSZ přímo dotázal, zda se jeho přání Závěrečnou zprávu žadatelům neposkytovat vztahuje i na celý text Doporučení (popř. na které jeho části), zeptal se pouze na jeho dílčí část, již si sám arbitrárně zvolil, aniž by důvod pro tento výběr jak v samotné žádosti, tak v napadeném rozhodnutí náležitě (tedy přezkoumatelně) vysvětlil.**
21. Pokud pak MSZ se zveřejněním této části Doporučení vyslovilo souhlas, pak se již v tu chvíli nabízela pouze dvojitá možnost interpretace předchozího vyjádření MSZ (s přáním Závěrečnou zprávu neposkytovat):
 - a) buď se toto přání MSZ na Doporučení vůbec nevztahovalo, anebo
 - b) se na něj sice vztahovalo, ale jak v Doporučení, tak i v samotné Závěrečné zprávě byly určité informace či celé pasáže, jejichž zveřejněním by k ohrožení účelu trestního řízení i podle MSZ nemohlo dojít (stejně jako tomu bylo v případě pasáže účelově ze strany žalovaného vybrané, a proto v posledním jeho e-mailu ze dne 2.1.2018 citované)
22. Ať už by platila interpretace pod písm. a) či b), měl žalovaný doplňujícím dotazem k MSZ veškeré tyto pochybnosti vyloučit, a to již v době před vydáním prvostupňového rozhodnutí.
23. **Za dané situace totiž nebylo možné jednoznačně vyloučit, že by mohl být rozsah informačního oprávnění žalovaného (směrem k žadatelům o poskytnutí informací ze zprávy OLAF), a to z hlediska možné kolize se zájmem na zachování účelu trestního řízení, mnohem širší.**
24. Tato účelovost jednání ze strany žalovaného (k tomu v podrobnostech viz též text odvolání žalobce ze dne 22.1.2018) se zcela jednoznačně potvrdila tím, že přestože se podstatná část odvolací argumentace žalobce (proti prvostupňovému rozhodnutí) právě těmito pochybnostem (ohledně rozsahu zveřejnění Doporučení) věnuje, nepoužívá žalovaný i nadále ve své komunikaci s MSZ ze dne 22.1.2018 jednoznačnou terminologii, tedy „Závěrečná zpráva“ a „Doporučení“ k tomu, aby bylo lze veškeré tyto pochybnosti efektivně rozptýlit.

25. Znovu se tedy žalovaný u MSZ dotazuje „pouze“ na Závěrečnou zprávu, byť v závěru specificky žádá o sdělení, zda důvody pro odmítnutí poskytnutí informací dopadají na Závěrečnou zprávu jako celek či pouze na její části, případně které části je možno v souladu s InfZák poskytnout.
26. Jelikož odpověď MSZ ze dne 24.1.2018 pouze stroze konstatuje, že: „Do doby řádného vyhodnocení Závěrečné zprávy je nutné předpokládat, že každá její část je způsobilá ohrozit zájem na dosažení účelu trestního řízení.“, netřeba dlouze rozebírat, že je **obsah právě citované věty v přímém rozporu s předchozím závěrem MSZ ze dne 2.1.2018**, totiž že žalovaným zvolená a citovaná pasáž Doporučení zájem na dosažení účelu trestního řízení ohrozit nemůže. Samozřejmě za předpokladu, že by MSZ v odpovědi ze dne 24.1.2018 Doporučení za součást Závěrečné zprávy považovala, a proto by se i k jeho obsahu touto větou vyjadřovalo. Pokud by tomu tak nebylo, pak je celý obsah odpovědi MSZ ze dne 24.1.2018 pro účely vypořádání odvolací argumentace žalobce (ohledně absence posouzení možnosti zveřejnění i dalších částí Doporučení ze strany žalovaného, potažmo MSZ) zcela irelevantní.
27. Nicméně k faktickému zodpovězení otázky, zda lze žalobci poskytnout i další části Doporučení, resp. celý tento dokument, je možné v odpovědi MSZ ze dne 24.1.2018 určitá vodítka či přímo náznak odpovědi přece jen nalézt.
28. A to konkrétně v podrobnějších důvodech pro odmítnutí poskytnutí informací, jak je požadoval žalovaný ve své žádosti ze dne 22.1.2018, viz následující citace z odpovědi MSZ ze dne 24.1.2018:

*„Pro úplnost uvádím, že již z prvotního posouzení obsahu Závěrečné zprávy (před pořízením jejího překladu do českého jazyka) bylo možno dovodit, že tato obsahuje informace s vyšší mírou podrobností, než které jsou v současné době o tzv. kauze Čapí hnízdo veřejně známy. Uváděno je především **konkrétní jednání konkrétních osob (právnických i fyzických) a citovány jsou i výpovědi jednotlivých osob.** Jejím zveřejněním by tak byla dána možnost nejen obviněným, ale i dalším zainteresovaným osobám, **připravit se na provádění úkonů (zejména výslechů), které budou v průběhu vyšetřování konány.** Důsledkem by tedy bylo jak možné ovlivnění výpovědí budoucích svědků, tak i ztráta důkazní hodnoty listinných důkazů nebo i listin jako celku. Nikoli nevýznamným faktorem je i vliv konfrontace zprávy přímo s vyslychanými osobami. Obstarávání důkazů by tak bylo významně ztíženo a pravděpodobně i zmařeno.“*

29. Nyní je namístě dát do konfrontace s těmito konkrétními obavami MSZ zbývající, dosud nezveřejněnou část Doporučení, a to v podobě, v níž je nyní veřejnosti dostupná mj. v Hospodářských novinách či na zpravodajském serveru Aktuálně.cz:

„Závěry vyšetřování prokazují, že existují porušení pravidel, která zasahují finanční zájmy Evropské unie.

Shrnutí závěrů úřadu OLAF, včetně:

Dotčené fyzické a právní osoby, financování dotčených projektů/programů:

Příjemce dotace pro projekt CZ.1.15/2.1.00/04.00095, který je spolufinancován Evropským fondem pro regionální rozvoj v rámci českého Regionálního operačního programu Střední Čechy 2007-2013 (CCI 2007CZ161PO009), je společnost IMOBA a.s. (IČ: 261 24 459), právní nástupce původního příjemce dotace pro projekt, společnosti Farma Čapí hnízdo a.s., a také její tehdejší statutární zástupci, Jana Mayerová, rozená Nagyová a Josef Nenadál, kteří jsou pokládáni za dotčené osoby.

Hlavní vyšetřovací činnosti a výsledky:

Vyšetřovací činnosti OLAF zjistily vážná porušení pravidel při přípravě a realizaci dotčeného projektu, což představuje porušení četných ustanovení příslušné národní a unijní legislativy.

Konkrétně společnost příjemce, která obdržela dotaci určenou výhradně malým a středním podnikům, a velká společnost se jeví tak, že tyto dva podniky lze pokládat za „propojené“ v souladu s platnou

legislativou vzhledem ke skutečnosti, že skrze společné jednání skupiny fyzických osob tvoří jeden ekonomický celek.

Dále zástupci příjemce dotace pro projekt poskytli nepravdivé informace a zatajili důležité informace před řídicím úřadem operačního programu, když podali svoji projektovou žádost a podepsali smlouvu o dotaci. Zatajené informace prokazují, že se příjemce nepotýkal se znevýhodněními, která jsou typická pro SME, a proto má Evropská komise právo v souladu s platnou legislativou takovému příjemci poskytnutí finanční podpory odmítnout.

Rozhodnutí předchozích vlastníků společnosti a následně akcionářů společnosti změnit právní formu společnosti na akciovou společnost a vydat takový typ akcií, který umožňoval jejich anonymní vlastnictví během celé doby realizace projektu, byly v rozporu s obecným principem transparentnosti, který se uplatňuje při nakládání s finančními zdroji EU. Následné změny vlastnictví akcií lze navíc pokládat za čin, který uměle vytvořil podmínky nutné pro získání výhody, která odporuje účelu příslušného práva EU.

Možné porušení právních ustanovení:

Definice SME – Doporučení Komise č. 2003/361/ES, český Zákon o podpoře malého a středního podnikání č. 47/2002 Sb.

Pravidla způsobilosti – čl. 56 Nařízení (ES) č. 1083/2006 o obecných ustanoveních strukturálních fondů Státní podpory – čl. 107 Smlouvy o fungování Evropské unie

Neoprávněné získání výhody – čl. 4 Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95

Paragraf 212 a paragraf 260 českého Trestního zákoníku (zákon č. 40/2009 Sb.)

Částky určené k vynětí

*Konečná hodnota **42 497 826,80 Kč / 1 647 676,40 EUR**, která odpovídá celkovému spolufinancování dotčeného projektu ze strany ERDF.*

Monitorování realizace Doporučení

*V souladu s článkem 11(6) Nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 informujte, prosím, OLAF o jakýchkoliv krocích nebo rozhodnutích, která učiníte na základě tohoto Doporučení co nejdříve a v každém případě ne později než do **12 měsíců**. Tato informace umožní OLAF monitorovat výsledek jeho Doporučení.*

Vyšetřovatelka odpovědná za monitorování realizace tohoto Doporučení je Zuzana Harmathová, Oddělení B.4, zuzana.harmathova@ec.europa.eu. Pokud budete mít jakékoli dotazy, neváhejte vyšetřovatelku kontaktovat, aby vám poskytla veškerou potřebnou pomoc.

Doporučení OLAF v souvislosti s tímto vyšetřováním se posílá Generálnímu ředitelství pro regionální a městskou politiku Evropské komise a Ministerstvu financí ČR.

Věnujte pozornost níže uvedenému prohlášení týkajícímu se transferu osobních dat.“

30. Podle přesvědčení žalobce musí být výsledkem této konfrontace **jednoznačný závěr, že zveřejnění žádné z těchto informací obsažených v právě citovaném textu Doporučení nemůže v žádné míře napomoci přípravě obviněných či dalších zainteresovaných osob na prováděné úkony (zejména výslechy), neboť se jedná o natolik obecné informace, které jsou navíc v této míře obecnosti z médií již veřejně známé, že nelze vůbec uvažovat, že by tyto skutečnosti nevzaly tyto „zainteresované osoby“ při přípravě na výslech (bez jejich zveřejnění k žádosti žalobce) v potaz.**
31. **Ba co víc, z pohledu potenciálně kolidujícího práva veřejnosti na informace o důležitých otázkách veřejného zájmu** je nutno celý obsah Doporučení hodnotit jako hodnověrný zdroj důležitých informací o protiprávním nakládání s veřejnými prostředky (v řádech desítek milionů korun), a to již v rovině potvrzení důvodnosti podezření, že se tak stalo a že toto jednání může naplňovat znaky zvlášť závažných zločinů (dotačního podvodu a poškození finančních zájmů Evropské unie). To vše navíc v kontextu přímé účasti dvou významných ústavních činitelů této země (Ing. Babiše a Ing. Faltýnka), v postavení obviněných (což

oba tito aktéři sami veřejně přiznávají), a to v době, kdy Ing. Babiš, coby designovaný premiér žádal o vyslovení důvěry jeho vládě ze strany Poslanecké sněmovny ČR. **Proto pokud by žalovaný test proporcionality náležitě provedl alespoň ve vztahu k textu Doporučení, musel by podstatnou část tohoto sdělení za těchto okolností veřejnosti poskytnout.**

IV.

Žalovaný neprovedl test proporcionality ani ve vztahu k Doporučení, ani k Závěrečné zprávě jako takové

32. Jak uvedeno výše, z obsahu napadeného rozhodnutí plyne v korelaci s vyjádřeními MSZ zcela bezrozporné zjištění, že MSZ žalovanému sdělilo, že celá Závěrečná zpráva je přinejmenším do doby jejího řádného vyhodnocení ze strany vyšetřujících orgánů způsobilá ohrozit zájem na dosažení účelu trestního řízení (při jejím zveřejnění), což vzal žalovaný **zcela nekriticky a především bez faktického poměření významu tohoto zájmu (na zachování účelu trestního řízení) s významem zájmu veřejnosti na zveřejnění těchto mimořádně důležitých informací za základ pro své rozhodnutí.**
33. **Protože zůstala podstatná část odvolací argumentace žalobce (vytýkající žalovanému nedostatečné provedení či přímo neprovedení testu proporcionality) v odůvodnění druhostupňového rozhodnutí zcela oslyšena** (když žalovaný k těmto výtkám pouze uvedl své subjektivní přesvědčení o tom, že: „*Prvoinstanční orgán přistoupil v rámci vážení zájmů k testu proporcionality, přičemž dostatečně a přezkoumatelně zvážil přínosy a negativa, která s sebou nese ta či ona přednost jednomu ze základních práv.*“), **nezbývá žalobci než své výhrady v tomto smyslu vznesené v rámci této žaloby zopakovat.**
34. Tak tedy, právo na informace stejně jako jakékoli jiné ústavně garantované lidské právo naráží na určité limity, a to buď v podobě hranice mezi právy jednoho a právy dalších osob, nebo na omezení nezbytná k dosažení cílů společnosti (zabezpečení existence státu, ochrana jeho demokratické povahy, zachování veřejného zdraví a pořádku. Zda je omezení práva (zde práva na informace) v mezích ústavnosti, závisí právě na proporcionalitě.
35. „Proporcionalita tudíž může být definována jako soubor pravidel určujících nezbytné a dostačující podmínky pro limitaci ústavně chráněných práv, učiněnou na základě zákona, aby tato byla ústavně přípustná.“¹
36. Tato přípustnost je dána čtyřmi základními prvky:
- i) limitace základního práva sleduje legitimní cíl,
 - ii) přijatá opatření vedoucí k limitaci jsou rozumově spojena s naplněním tohoto účelu,
 - iii) prvek nezbytnosti – dosažení cíle není možné jiným prostředkem, který by vedl k nižší limitaci základních práv,
 - iv) proporcionalita *stricto sensu* – vhodný poměr mezi potřebou dosažení daného cíle a společenskou nezbytností zamezení limitací.
37. **Co se týká kritéria sledování legitimního cíle, to lze v daném případě považovat za splněné. Objasňování trestné činnosti je zcela jistě cílem majícím základ v Ústavě. Byť i zde měl žalovaný již v prvoinstančním rozhodnutí náležitě vysvětlit, v čem konkrétně by byl tento zájem zveřejněním Závěrečné zprávy, natož celým textem Doporučení ohrožen.**

¹ Barak, A. Proportionality: Constitution Rights and their Limitation

38. Dále, co se týká kritéria vhodnosti, tedy zda je vůbec možné zvoleným způsobem (limitace práva na informace) dosáhnout sledovaného cíle, zde žalobce především poukazuje na skutečnost, že z informací běžně dostupných v médiích, mají všichni obvinění, včetně těch, jejichž trestní stíhání bylo přerušeno v důsledku vzniku jejich nového poslaneckého mandátu, k požadované Závěrečné zprávě věcně zcela neomezený přístup. Znovu se tedy, i ve vztahu k tomuto testu vhodnosti nabízí otázka, **čím konkrétně by případné zveřejnění Závěrečné zprávy, tím spíše pak Doporučení v oné dosud nezveřejněné části, mohlo účel trestního řízení ohrozit.**
39. Dále, ani ve vztahu k testu potřebnosti, kdy se vyžaduje, aby užití omezujících prostředky byly jediné, kterými lze sledovaného cíle (limitujícího práva na informace) dosáhnout, žalobce nemůže souhlasit s odůvodněním žalovaného, že částečné poskytnutí informace (tedy v rozsahu prvního odstavce Doporučení) mohou za současného neohrožení účelu trestního řízení naplnit účel vyžádání informace a přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu. **Dle žalobce je to opět přinejmenším celý text Doporučení, jehož další, žalovaným dosud nezveřejněné pasáže obsahují informace nezbytně nutné pro vedení smysluplné diskuse o dané věci veřejného zájmu.** Přitom tato nezveřejněná část Doporučení nebyla ve vyjádřeních MSZ explicitně označena za způsobitou ohrozit účel trestního řízení, pokud by zveřejněna byla.
40. No a konečně co se týká testu proporcionality v užším slova smyslu, tedy poměrování mezi důležitostí výkonu práva na informace, na straně jedné, a zajištěním účelu trestního řízení (byť ze strany žalovaného nedostatečně konkretizovaného), na straně druhé, je podle žalobce dána **mimořádná důležitost první z obou zmiňovaných ústavních hodnot tím, v jak mimořádné situaci se demokracie a vláda práva v České republice momentálně nachází.**
41. V dané věci se jedná o informace o výsledku šetření OLAFu, coby nezávislého subjektu působícího v rámci Evropské komise, jehož posláním je chránit finanční zájmy Evropské unie (jíž je Česká republika součástí) proti podvodům a korupčnímu jednání, a to ve věci zvláště závažné trestné činnosti, z níž je podezřelý premiér již úřadující vlády, a to v době, kdy se uchází o důvěru Poslanecké sněmovny. To vše navíc za situace, kdy Poslanecká sněmovna zároveň rozhoduje o vydání premiéra a dalšího poslance Faltýnka k trestnímu stíhání pro totožné jednání (jaké bylo předmětem šetření OLAFu) a kdy sám premiér svými výroky zpochybňuje výsledky šetření tuzemských policejních orgánů. **Proto musí být nejvyšším možným veřejným zájmem právě zveřejněním výsledků šetření na premiérovi a tuzemské vládě zcela nezávislého OLAFu ověřit pravdivost premiérových slov o ohrožení vlády práva** (pokud by měl být na základě výsledků šetření tuzemských policejních orgánů k trestnímu stíhání vydán), resp. **umožnit veřejnosti posoudit správnost rozhodování jednotlivých poslanců, jak ve věci vyslovení důvěry vládě, tak ve věci vydání premiéra a poslance Faltýnka k trestnímu stíhání.**
42. Vše právě uvedené platí tím spíše, že vláda premiéra Babiše se díky ústavní zvyklosti odporující praxi prezidenta Zemana již ujala svého úřadu (aniž by ji byla předtím vyslovena důvěra Poslanecké sněmovny) a příslušní ministři této jednobarevné vlády (především tedy ministr vnitra a ministr spravedlnosti, ale samozřejmě též sám premiér) mohou průběh vyšetřování tuzemských policejních orgánů významným způsobem ovlivnit.
43. Proti tomuto zájmu pak stojí dosud zcela obecně a nejasně formulovaný zájem na řádném vyšetřování a objasnění předmětné trestné činnosti, tedy aniž by bylo jakkoli konkretizováno, v čem by měl být tento účel v důsledku zveřejnění Závěrečné zprávy či alespoň zbývající části Doporučení ohrožen.

Důkazy: - *připojeným správním spisem ve vyřízení žádosti žalobce o poskytnutí Závěrečné zprávy*
- *rozhodnutí Ministerstva financí ČR, Odboru 10 – Kanceláře ministra ze dne 11. ledna 2018, č.j. MF-149/2018/10-5-Roz (v příloze)*

- rozhodnutí Ministryně financí ze dne 20.2.2018, č.j. MF-149/2018/10-8 (v příloze)
- komunikace mezi žalovaným a MSZ v rámci zajišťování stanoviska MSZ (v příloze)

V.

Žalobcem navrhovaný petit

44. Žalobce s ohledem na výše uvedené skutečnosti a právní argumentaci navrhuje, aby Městský soud v Praze vynesl následující

r o z s u d e k :

- I. Rozhodnutí Ministryně financí ze dne 20.2.2018, č.j. MF-149/2018/10-8, a rozhodnutí Ministerstva financí ČR, Odboru 10 – Kanceláře ministra ze dne 11. ledna 2018, č.j. MF-149/2018/10-5-Roz, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

za žalobce – Kverulant.org o.p.s.
Ing. Vojtěch Razima, ředitel